

Varetagtsarresten nu hævdes og gennemføres, til Livs — og det erkendes jo, at den misbruges — maa man ophæve dens Kollusions-Betydning. At der nu er Forskjel — jeg vender tilbage dertil — paa Fængsel, naar det er Varetagtsarrest, og paa Fængsel efter Dom, altsaa til Udtaaelse af Straffen, følger af sig selv. Saalænge det nemlig er Varetagtsfængsel, er det af Interesse for Dommeren at presse Tiltaaelsen ud af den Paagjældende, og naturligvis, jeg forudsætter altid, at Dommeren mener, at den Paagjældende holder Tiltaaelsen tilbage. Jeg tror i det hele taget, at vore Dommere ere saa samvittighedsfulde, som de efter Omstændighederne kunne være, men man sætter dem paa Bladser og i en Funktion, om hvilken ogsaa Processkommissionen i sin Betænkning siger, at det, man paabyrder dem og fordrer af dem, er det psykologisk umuligt for dem at gjøre paa tilfredsstillende Maade. Naar der derimod er Tale om Fængsel efter Dom, saa skal man ikke have Mere at vide af den Paagjældende, saa at man gjerne kan være saa lenkfædig, som Reglementet tillader, saa kan man heller ikke sige til Bedkommende, som naar han er i Varetagtsfængsel: Væjsend, saa skal Du faae Løb at gaa, saa hæve vi Arresten. Det tilføres naturligvis ikke Protokollen: saa hæve vi Arresten. Det tilføres naturligvis ikke Protokollen, naar noget Saadant bliver sagt, og det er bekendt, at man heller ikke kan tilføre Justitsprotokollen Alt, hvad der bliver sagt fra den ene og den anden Side under Forhørene. Det er kun det Væsentlige, man tilfører, men dette, at der bliver sagt: Væjsend, saa kan din Arrest blive hævet, hører man fra saa overordentlig mange Sider af Folk, der have været i den Situation, at jeg ikke kan betvivle Rigtigheden deraf, og det følger ogsaa af Sagens Natur, at det heller ikke godt kan være anderledes. Derfor skal jeg slutte med at henstille til den meget ærede Justitsminister, om han ikke muligt i Anledning af det, der nu i Dag er fremkommet, foranlediget ved den Forespørgsel, som det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm) har stillet, og i Anledning af, hvad der ved mange tidligere Leiligheder er berørt, maatte tro at kunne komme dertil, at Varetagtsarrest begrænses paa en saadan Maade ikke i Henseende til Tid, men saaledes, at den kun kommer til at bestaa i en simpel Frihedsberøvelse, som hverken indskrænker den Arresterede i Henseende til Forpleining — naturligvis naar han selv vil betale derfor eller Andre for ham — eller udelukker ham fra Samkvem med Andre, med andre Ord, i den Hensigt at forebygge Kollusion, som man forbinder med Varetagtsarrest og

hidtil har forbundet med den, saa at man paa Grund af de Misbrug, som dermed har fundet Sted, ophæver denne Kollusionshensigt.

Forespørgeren (B. Holm): Med Hensyn til det Svar, vi hørte fra den ærede Justitsminister, skal jeg ikke nægte, at det forundrede mig lidt. Den ærede Minister lod mig vide, at han som Justitsminister er forpligtet til at se paa Samfundsforholdene paa Grundlag af det her en Gang i saa Henseende bestaaende Retsystem, og at han var sat til at værges og varetage det, samt at jeg ikke kunde forlange af ham, at han skulde se derpaa paa anden Maade end fra det Grundlag, hvorpaa dette Retsystem hviler osv. saa at han navnlig ikke kunde være i Overensstemmelse med den Opfattelse, som Socialisterne og saavidt jeg forstod ham ret, alle de have, der efter hans Mening ere Fiender af hele det øvrige Samfund. Jeg forlanger heller ikke af den ærede Minister, at han skal se paa Forholdene fra mit Synspunkt, men Et tror jeg mig berettiget til at forlange af den ærede Justitsminister, nemlig at han er Justitsminister ogsaa for mig og for de mange Andre, der ere Borgere i dette Land, hvad enten de ere Socialister eller noget Andet. Om den ærede Minister og hans Meningsfæller kunne være tjente med, at han er Justitsminister med en anden Betragtningssmaade overfor os end overfor Andre, turde dog være tvivlsomt. Jeg beskylder ikke den ærede Minister derfor, men hvis man havde den Opfattelse, at han er det, fordi man er Socialdemokrat — der er nu ikke saa faa af dem her i Landet — tror jeg at kunne sige, at naar man opfylder sine borgerlige Pligter, maa man have den almindelige Retting og Beskyttelse af dem, der ere Autoriteter her i dette Land, i ligesaa høi Grad som nogen Anden, og jeg tror, at Myndighederne vilde gjøre vel i at betragte os som aldeles ligestillede med andre Borgere, thi det Syn paa Sagen, at vi ere Fiender af hele det øvrige Samfund, fordi vore Interesser paa det økonomiske Omraade komme noget i Strid med de Besiddendes, tror jeg er et fuldstændigt Feilsyn. Jeg tror, at man kan ligesaa godt se det paa en anden Maade, i Stedet for som at gjøre det til sin Opgave at se det paa den Maade. Den ærede Minister synes at finde det besynderligt, at jeg ikke hender de almindelige juridiske Regler, som han mente, at Enhver i dette Thing burde kende. Jeg skal ikke misunde den ærede Minister den Fornøielse, han syntes at have af at urgere mine mindre gode juridiske Kundskaber. Derfor tror